

Mexiko: USA har överskridit alla gränser med sin sanktionspolitik mot Kuba. OAS är bankrutt.

Mexiko: USA har överskridit gränsen med sin sanktionspolitik mot Kuba. OAS är bankrutt.

Med sin nuvarande politik av sanktioner och straff mot Kuba har Washington nått gränsen för all logik och etik, då en humanitär kris framkallats av Covid; hur kan man rättfärdiga och säga till ett land att det inte har rätt till syre?? sa Mexikos utrikesminister Marcelo Ebrard i en intervju med tidskriften Jornada.

Därför föreslog Mexikos president Andrés Manuel López Obrador sin kollega Biden att denne häver åtgärderna som hindrar Kuba från normal handel. Nästa steg är att se svaret från USA och utifrån det anpassa vår väg framåt? Biden behöver ändra sig? Jag anser att blockaden har nått gränsen med tanken på den humanitära situationen som förstärkts av pandemin.?

På Mexikos UD, några timmar innan ministern ska flyga till Peru för att vara med på installationen av president Pedro Castillo, analyserar Ebrard den utrikespolitiska situationen, bland annat att främja den Karibiska och Latinamerikanska Unionen CELAC före Organisationen för Amerikas Stater OAS.

?Det vi har sett under pandemin är att OAS inte ens uttalat sig? OAS bryr sig inte, det frågar inte någon om de har problem med att få tag på vaccin, något fundamentalt? Därför frågar sig många vad tjänar OAS till??

Om oroligheterna i Kuba säger Ebrard: ?Vi har sett protester och mobiliseringar i olika länder: Chile, Colombia, Peru, Ecuador. Det märkliga är att i Kuba har det inte skett, framförallt med tanke på att de har en ännu svårare situation då den viktiga turismen lamslagits. På grund av blockaden kommer inte ens bränsle till Kuba, bränsle som behövs för att sjukhusen ska fungera. Förnuftet säger att blockaden inte borde finnas så att kubanerna kan bestämma om sitt system och sina politiska institutioner. Blockaden är det största hindret för att de ska kunna ta beslut.?

Ministern framförde sin övertygelse att omröstningen i FN, då 184 länder krävde slut på blockaden och bara USA och Israel stödde den, har betydelse. Det då detta globala fördömande av USA:s politik också mobiliserar den allmänna opinionen.

?Historiskt sett har sanktionerna visat sig vara ett misstag. För det första är det etiskt diskutabelt. Det är en form av direkt inblandning som så gott som aldrig haft önskat resultat men som åstadkommer mycket lidande. En del av tanken är att framkalla maximalt lidande hos en befolkning för att en viss regering ska försvagas. Har det fungerat någonstans? Jag ser inte var.?

?Det Kuba behöver idag är syre och kanyler, som de inte kan importera på grund av blockaden. Vilken anledning, vilka etiska argument kan man ha för att neka ett land syre??

?Obamas centrala argument för ett närmande till Kuba 2016 var att USA i 50 år gjort samma sak och det har inte fungerat. Det är

dags att prova något nytt. Men hans vicepresident Biden har återgått till samma gamla recept.?

?Jag hoppas att vi inom kort når åtminstone ett närmande mellan uppfattningarna i Latinamerika och Karibien med en regering [USA:s] som har en mer progressiv utrikespolitik. Vi skulle vilja se en annan politisk linje. Jag pratar inte bara om Mexiko, jag pratar om en gemensam uppfattning i Latinamerika och Karibien. Jag talar inte bara om en gest mot Kuba utan mot hela regionen.

Det jag såg i Obamas politik var ett försök att skapa en ny relation med hela Latinamerika utifrån en förändring av politiken mot Kuba, att bygga en bro. Blockaden förstör detta.?

På frågan hur man ska övertala USA svarar utrikesministern: ?Det första är att vi [Latinamerika]träffas tillsammans. Det andra att vi röstar tillsammans, som vi gjorde i Generalförsamlingen. Det tredje är det som presidenten [Mexikos] gjorde i Veracruz i lördags. Nästa steg är att se vad USA säger och anpassa våra handlingar utifrån detta.

Jornada: Generalförsamlingen har i årtionden haft samma inställning mot blockaden och det har inte hänt något. Uppenbarligen biter inte omröstningarna.

På det svarar Ebrard: ?För varje gång har det större påverkan på opinionen på mobiliseringar, på hur världen ser på detta. Jag tror det har betydelse. Det kan ta tid, men det är inte möjligt att denna nästan enhälliga omröstning inte slutar med att ha påverkan för en förändring av politiken."

Ebrard tog också upp frågan om De Amerikanska Staternas Organisation OAS och de Latinamerikanska Staternas och Karibiens Sammanslutning CELAC.

?Jag skulle säga att OAS är moraliskt och politiskt bankrutt. I motsats till det har CELAC under pandemin visat att det under en så svår situation har ett existensberättigande. Och att det skulle kunna gå mycket långt.

Om vi inte hade agerat tillsammans skulle till exempel Mexiko inte ha ens en tredjedel av de vacciner som vi nu har tack vare samarbetet med Argentina. Det är 17 länder som köper och får vaccin: de produceras i Argentina och den aktiva substansen och paketeringen sker i Mexiko.

Ett annat exempel är att vi tillsammans lade fram en resolution i FN om universell tillgång till vaccin och att vi tillsammans pressar G20 och olika instanser. Det var det som gjorde att denna resolution hade framgång.

Tiden har kommit för att vi ska fråga oss vilken organisation som saknas i Amerika för att garantera samlevnad mellan länderna i regionen i den nya geopolitiska kontexten i världen.

Ögonblicket har kommit då vi behöver bygga något nytt. Det var därför som vår president föreslog att vi skapar en ny organisation som inte ägnar sig åt OAS' vanliga inblandning, en organisation som gör slut på den ojämlika relationen mellan länderna och behandlar dem med större respekt. Det är meningsfullt när presidenten säger att vi är på väg mot en värld med en ny fördelning av de geopolitiska krafterna. Vi kan inte fortsätta att tänka som vi gjorde för 70 år sedan. Det är ett förslag som behöver diskuteras.

Vi får se vad USA och Kanada säger. De har inte reagerat. Det vi kan säga är att det kommit reaktioner i Latinamerika och att det finns stort intresse för att gå framåt på denna väg.

Vi måste diskutera enighet. Det finns ingen enighet. Vem bestämmer dagordningen? Washington. Vi är bekymrade för Nicaragua, vi är bekymrade för Haiti, vi vill se en politisk förståelse i Venezuela. Men i alla dessa fall måste man skilja på vad som är inblandning och vad som är gemensam aktion. Vi är inte längre tre eller fyra länder: det finns sammanhållning.

CELAC har försvagats de senaste åren just för meningsskiljaktigheter kring Venezuela. Limagruppen bildades [av högerregeringarna för att störta Venezuelas regering] och det blev till och med svårt att träffas. Men det som hände under pandemin

gjorde slut på denna period av reflexion.

CELAC har en framtid. Vi kan vara Latinamerikas röst. Det finns inte en enda anledning till varför vi inte skulle kunna ena våra positioner. På G20-mötena deltar Brasilien, Argentina och Mexiko. Vi kan föra fram Latinamerikas röst i detta forum.

Till det senaste mötet i CELAC kom 27 utrikesministrar. Kanske är det på grund av riskerna vi alla möter som gör att det finns en större sammanhållning nu än för några år sedan.

Cubadebate 210728 (nedkortat och redigerat)

[Canciller mexicano: Estados Unidos está llegando al límite de la lógica con sanciones a Cuba](#)

SOLIDARITET! HÄV BLOCKADEN! KANYLER TILL KUBA!

Nu driver vi kampanjen ?Kanyler till Kuba?, för att stödja Kubas vaccinationsarbete i, och utanför Kuba.

GE ETT BIDRAG TILL MEDICIN-INSAMLINGEN! Pg 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72

Ta ett steg till och bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0